

— Млъкъ, жабо надута!

— Пъкъ ти си орангутанъ! Нѣма да млъкна!

Въ туй време апаша се тихо измъкна,
нахлупи каскета надъ вежди
и бързо изчезна далечъ отъ прежеди...

Тѣ бѣха предъ участъка си вече.
Но где го арестанта? Стана димъ!
Избѣга отъ ржце имъ, невредимъ!
И храбростъта имъ мигомъ се пресѣче...

— Е, Малчо? Дръжъ го де! Нали ужъ ти...

— Какъ азъ? Ти казвашъ, че си го хваналъ,—
къде е? Дай го! Богъ да го прости!

— Азъ го хванахъ и бѣхъ ти го предалъ!

— Азъ го хванахъ, но ти съсъ тазъ глава
взе да се карашъ съ менъ и го забрави...

— Азъ го хванахъ, пъкъ ти го изтърва!
Сега?